Zawód lekarza weterynarii i izby lekarsko-weterynaryjne.

Dz.U.2019.1140 t.j. z dnia 2019.06.18
Status: Akt obowiązujący
Wersja od: 18 czerwca 2019r.
tekst jednolity

Wejście w życie:
30 lipca 1991 r.,
29 stycznia 1991 r.
zobacz:

art. 74
Art. 74. [Wejście w życie]
Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21, 22, 70 i 71 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1990 r.

o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych

(T.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1140.)

Rozdział 1
Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii

Art. 1. [Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii - zakres pojęcia]
1. Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, a w szczególności:

1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;

2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;

3) leczeniu zwierząt oraz wykonywaniu zabiegów chirurgicznych;

4) wydawaniu opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych;

5) badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

6) sprawowaniu czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego;

7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz i pasz leczniczych oraz warunków ich wytwarzania i dystrybucji;

8) stosowaniu produktów leczniczych weterynaryjnych wydawanych z przepisu lekarza weterynarii;

9) wydawaniu recept na produkty lecznicze, z wyłączeniem produktów leczniczych

weterynaryjnych, które będą stosowane u zwierząt.

2. Za wykonywanie zawodu lekarza weterynarii uważa się także pracę na stanowiskach wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii, określonych w odrębnych przepisach.
3. Zawód lekarza weterynarii może wykonywać osoba, która uzyskała prawo wykonywania tego zawodu.

Art. 1a. [Uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii uzyskanych za granicą]

1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej "państwami członkowskimi", którzy uzyskali w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, kwalifikacje te uznaje się na zasadach określonych w ustawie.
2. Obywatelom państw członkowskich, których kwalifikacje zostały uznane, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje na takich samych zasadach jak osobom, które uzyskały kwalifikacje do jego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:

1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z ~~2014 r. poz. 1525, z 2015~~2019 r. poz. ~~1274 oraz z 2016 r. poz. 904~~293);

2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. ~~1650,~~2094 i 2399 oraz z ~~późn~~2019 r. ~~zm~~poz. 577 i 622);

3) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą;

4) cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym;

7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 lub art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją "student", wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;

9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 2. [Warunki przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje, na wniosek, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:

1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego;

2) posiada:

a) dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską szkołę wyższą albo

b) dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, wydany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 2f, albo

c) dyplom lekarza weterynarii wydany przez właściwe organy innego państwa niż państwo członkowskie, jeżeli dyplom ten potwierdza kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych oraz został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f;

3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

4) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, wykonywać zawód lekarza weterynarii;

5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;

6) nie została pozbawiona praw publicznych prawomocnym wyrokiem sądu.

2. Lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego, spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli:

1) przedstawi zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, że:

a) posiada na terytorium tego państwa prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszone, ani którego nie został pozbawiony,

b) nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

2) złoży oświadczenie, że włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

3. Przepis ust. 2 pkt 2 nie dotyczy lekarzy weterynarii, którzy ukończyli studia weterynaryjne w języku polskim.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określony w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 2a. [Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelowi państwa członkowskiego]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii lekarzowi weterynarii będącemu obywatelem państwa członkowskiego, posiadającemu dokument potwierdzający jego kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, niespełniające minimalnych wymagań w zakresie kształcenia określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, jeżeli posiada on:

1) wydany przez właściwe organy państwa członkowskiego dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed dniem:

a) 21 grudnia 1980 r. - w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Francuskiej, Królestwie Niderlandów, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Republice Federalnej Niemiec lub Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

b) 1 stycznia 1981 r. - w Republice Greckiej,

c) 1 stycznia 1985 r. - w Republice Włoskiej,

d) 1 stycznia 1986 r. - w Królestwie Hiszpanii lub Republice Portugalskiej,

e) 11 marca 1990 r. - w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Litwy, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Litwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Litwy,

f) 3 października 1990 r. - w Niemieckiej Republice Demokratycznej, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Federalnej Niemiec,

g) 25 czerwca 1991 r. - w Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dla Republiki Słowenii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii,

h) 20 sierpnia 1991 r. - w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Estonii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza

weterynarii na terytorium Republiki Estonii na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii,

i) 21 sierpnia 1991 r. - w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dla Republiki Łotwy, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Łotwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Łotwy,

ia) 8 października 1991 r. - w Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dla Republiki Chorwacji, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Chorwacji na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Chorwacji,

j) 1 stycznia 1993 r. - w Czechosłowackiej Republice Federacyjnej, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,

k) 1 stycznia 1994 r. - w Republice Austrii, Republice Finlandii lub Królestwie Szwecji, Republice Islandii lub Królestwie Norwegii,

l) 1 maja 1995 r. - w Księstwie Liechtensteinu,

m) 1 czerwca 2002 r. - w Konfederacji Szwajcarskiej,

n) 1 maja 2004 r. - w Republice Czeskiej, Republice Cypru, Republice Litwy, Republice Łotwy, Republice Węgier, Republice Malty, Republice Słowackiej lub Republice Słowenii,

o) 1 stycznia 2007 r. - w Republice Bułgarii lub Rumunii,

p) 1 lipca 2013 r. - w Republice Chorwacji, albo

2) wydany przez właściwe organy:

a) Czechosłowackiej Republiki Federacyjnej dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,

b) Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Estonii, Republiki Litwy lub Republiki Łotwy,

c) Socjalistycznej Federalnej Republice Jugosławii dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, jeżeli dokument ten uprawnia do wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji na tych samych zasadach, jak dokument wydany przez właściwe organy Republiki Słowenii lub Republiki Chorwacji, albo

3) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy Republiki Estonii przed dniem 1 maja 2004 r., lub świadczący o rozpoczęciu kształcenia w Republice Estonii przed dniem 1 maja 2004 r. -

dla Republiki Estonii.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dołącza się zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że lekarz weterynarii wykonywał zawód lekarza weterynarii przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, przy czym w przypadku Republiki Estonii zaświadczenie to ma potwierdzać, że lekarz weterynarii w tym okresie wykonywał zawód lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii.

3. Do dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dołącza się zaświadczenie wydane przez właściwe organy Republiki Estonii, potwierdzające, że lekarz weterynarii wykonywał zawód lekarza weterynarii na terytorium Republiki Estonii przez okres co najmniej pięciu kolejnych lat w okresie siedmiu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

Art. 2b. [Warunki uznania dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii posiadanych przez obywatela innego niż RP państwa członkowskiego]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna uznaje dyplomy lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii posiadane przez obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 2f, jeżeli posiada on zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że dyplom lub dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii:

1) został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia spełniającego minimalne wymagania w tym zakresie określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych;

2) jest uznawany przez te organy za równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f.

2. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego, w zakresie spełnienia wymagań określonych w:

1) art. 2 ust. 1 pkt 4 - uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz ten przybywa, potwierdzające, że lekarz ten jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, wykonywać zawód lekarza weterynarii, a jeżeli takie dokumenty nie są wydawane, za wystarczający uznaje się odpowiedni dokument wydany w tym państwie potwierdzający jego stan zdrowia;

2) art. 2 ust. 1 pkt 5 - uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, którego obywatelem jest lekarz weterynarii lub z którego lekarz ten przybywa, potwierdzające, że wymagania co do postawy etycznej, jaka jest niezbędna, aby wykonywać zawód lekarza weterynarii w tym państwie, zostały spełnione, a jeżeli w tym państwie członkowskim nie wydaje się dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań co do postawy etycznej, jaka jest niezbędna, aby wykonywać zawód lekarza weterynarii, za wystarczające uznaje się złożenie przez tego lekarza ślubowania.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, przedstawia się w okresie 3 miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 2c. [Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelowi państwa członkowskiego w trybie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich UE]

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje także, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie spełniającej warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3-6, jeżeli osoba ta posiada:

1) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, o którym mowa w art. 2a ust. 1, lecz nie może przedstawić zaświadczenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzającego faktyczne i zgodne z prawem wykonywanie zawodu lekarza weterynarii przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia lub przez okres co najmniej pięciu kolejnych lat w okresie siedmiu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo

2) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wydany przez właściwe organy innego państwa niż państwo członkowskie i przedstawi zaświadczenie, że posiada trzyletnie doświadczenie w zawodzie lekarza weterynarii, uzyskane na terytorium państwa członkowskiego, które uznało ten dokument zgodnie z wewnętrznymi przepisami tego państwa oraz potwierdziło uzyskane doświadczenie zawodowe.

Art. 2d. [Procedura przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii]

1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej, na terenie której zamierza wykonywać zawód, wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu oraz przedstawia odpowiednie dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 1, lekarz weterynarii składa okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej oświadczenia, odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 6, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2.

3. Na podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii i wydaje zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności niezbędne dane osobowe lekarza weterynarii, numer dyplomu lekarza weterynarii, datę wydania i przez kogo został wydany, numer prawa wykonywania zawodu oraz podstawę prawną przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 2e. [Czas trwania postępowania w sprawie przyznania prawa wykonywania

zawodu lekarza weterynarii; poufność postępowania; potwierdzanie autentyczności dokumentów]

1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo odmowa przyznania tego prawa przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną powinny być dokonane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami lub oświadczeniami określonymi w ustawie. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna potwierdza otrzymanie wniosku w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, a w przypadku stwierdzenia braków formalnych wzywa w tym terminie do ich uzupełnienia.

2. Jeżeli okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna posiada informacje o toczących się lub prawomocnie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych lub o innych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, przekazuje je właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego lekarz ten przybywa, a jeżeli jest to konieczne, wnosi o weryfikację tych informacji oraz zawiadomienie o wszelkich działaniach, które zostały podjęte po przekazaniu tych informacji.

3. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 2, jest poufne i odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o ochronie danych osobowych.

4. Jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez właściwe organy państw członkowskich, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a także o potwierdzenie, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał kwalifikacje do wykonywania tego zawodu, spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych.

5. W przypadku uzasadnionych wątpliwości okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może wystąpić do właściwych organów państwa członkowskiego o potwierdzenie faktu, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest objęty zawieszeniem prawa wykonywania zawodu albo zakazem wykonywania zawodu.

6. Wymiana informacji w przypadkach, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, między właściwymi organami państw członkowskich odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym, zwanego dalej "systemem IMI", o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE ("rozporządzeniu w sprawie IMI") (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.).

Art. 2f. [Wykaz dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich]

Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz dyplomów i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez obywateli państw członkowskich oraz organów właściwych do ich wydania, uwzględniając ich oryginalne brzmienie, wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

Art. 2g. [Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii obywatelowi państwa innego niż państwo członkowskie; egzamin z języka polskiego]

1. Lekarzowi weterynarii, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na czas nieokreślony lub na czas określony, jeżeli spełnia on warunki wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2-6. Przepisy art. 2d ust. 1-3 i art. 2e stosuje się odpowiednio.

2. Prawo wykonywania zawodu na czas określony przyznawane osobie, o której mowa w ust. 1, w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego obejmuje wyłącznie okres szkolenia oraz wskazane miejsce odbywania szkolenia.

3. Osobie, o której mowa w ust. 1, można przyznać prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli ukończyła studia magisterskie na kierunku weterynaria w języku polskim albo jeżeli wykazała znajomość języka polskiego niezbędną do wykonywania zawodu lekarza weterynarii potwierdzoną egzaminem z języka polskiego.

4. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przyznaje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu.

5. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.

6. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza weterynarii,

2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, oraz wysokość opłaty za ten egzamin

- uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 2h. [Usługi transgraniczne]

1. Lekarz weterynarii, będący obywatelem państwa członkowskiego i posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w tym państwie, może czasowo wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez konieczności wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej prowadzonego przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną, jeżeli przed podjęciem czynności zawodowych złoży właściwej ze względu na miejsce, w którym zamierza wykonywać ten zawód, okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej:

1) pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania tego zawodu, z podaniem miejsca i, jeżeli to możliwe, czasu jego wykonywania;

2) dokument potwierdzający obywatelstwo;

3) zaświadczenie, wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego, potwierdzające, że:

a) posiada w tym państwie prawo wykonywania tego zawodu, które nie jest zawieszone lub ograniczone,

b) wykonuje ten zawód;

4) dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania tego zawodu.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz cudzoziemca, któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej.
2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest składane:

1) po raz pierwszy przed rozpoczęciem wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) powtórnie w roku, w którym lekarz weterynarii zamierza czasowo wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, składa się właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej przed rozpoczęciem po raz pierwszy wykonywania czasowo zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w przypadku każdej istotnej zmiany zawartych w nich informacji.
4. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wydaje lekarzowi weterynarii określonemu w ust. 1 zaświadczenie potwierdzające prawo czasowego wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi ewidencję lekarzy weterynarii, określonych w ust. 1, czasowo wykonujących zawód lekarza weterynarii na terenie jej działania.
6. Ewidencja, o której mowa w ust. 5, jest prowadzona przy użyciu systemu informatycznego i zawiera następujące dane:

1) numer wpisu do ewidencji;

2) imię i nazwisko lekarza weterynarii;

3) nazwę państwa członkowskiego, którego lekarz weterynarii jest obywatelem lub z którego przybywa, i adres miejsca stałego wykonywania przez niego zawodu;

4) oznaczenie czasu wykonywania czynności zawodowych podjętych na terenie działania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, jeżeli jest to możliwe;

5) adres czasowego wykonywania zawodu, numery telefonu, faksu i adres poczty elektronicznej.

7. Wpis do rejestru i wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, następuje niezwłocznie.
8. Do lekarza weterynarii określonego w ust. 1 stosuje się przepisy dotyczące wykonywania zawodu lekarza weterynarii, w tym przepisy dotyczące definicji zawodu lekarza weterynarii, używania tytułów zawodowych oraz przepisy art. 45-62.
9. W przypadku uzasadnionych wątpliwości okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może, podczas czasowego wykonywania przez lekarza weterynarii zawodu lekarza weterynarii na terenie jej działania, występować do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ten lekarz posiada prawo do wykonywania tego zawodu (państwo siedziby), o przekazanie informacji potwierdzających, że wykonuje on zawód lekarza weterynarii w tym państwie zgodnie z prawem oraz zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej, a także że nie był karany w postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych w związku z wykonywaniem

tego zawodu.
10. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może oceniać, czy zawód lekarza weterynarii jest wykonywany czasowo, uwzględniając długość, częstotliwość, regularność i ciągłość wykonywania czynności zawodowych.
11. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 9, odbywa się za pośrednictwem systemu IMI.

Art. 2i. [Używanie tytułu lekarza weterynarii]
Lekarz weterynarii wykonując zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej używa tytułu "lekarz weterynarii" w języku polskim.

Art. 2j. [Używanie przez lekarza weterynarii tytułu określającego wykształcenie]
1. Lekarz weterynarii wykonując zawód lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ma prawo posługiwać się na tym terytorium oryginalnym tytułem określającym wykształcenie uzyskane w innym państwie członkowskim lub jego skrótem w języku tego państwa członkowskiego.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie był opatrzony informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która ten tytuł nadała.
3. Jeżeli tytuł określający wykształcenie lub jego skrót, którym posługuje się lekarz weterynarii, może być mylony z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do uzyskania którego jest wymagane dodatkowe szkolenie lub kształcenie, a ten lekarz go nie posiada, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wskazuje temu lekarzowi weterynarii tytuł, jakiego ma używać.

Art. 2k. [Udzielanie informacji o przepisach dotyczących weterynarii oraz o możliwości nauki języka polskiego]
Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne udzielają zainteresowanym lekarzom weterynarii informacji o prawodawstwie polskim dotyczącym weterynarii, o uchwałach samorządu lekarsko-weterynaryjnego regulujących zasady etyki i deontologii weterynaryjnej oraz o możliwości nauki języka polskiego.

Art. 2l. [Przekazywanie organom innych państw członkowskich o postępowaniach karnych i dyscyplinarnych dotyczących lekarzy weterynarii]
1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna jest organem właściwym do przekazywania właściwemu organowi państwa członkowskiego, na jego wniosek, informacji o postępowaniach dyscyplinarnych lub prawomocnie zakończonych postępowaniach karnych i innych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, oraz zawiadamiania o wszelkich działaniach, które zostały podjęte po przekazaniu tych informacji.
2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna izby, której lekarz weterynarii jest członkiem, na jego wniosek, wydaje:

1) zaświadczenie potwierdzające, że lekarz weterynarii posiada dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii zgodne z dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z

30.09.2005, str. 22, z późn. zm.);

2) zaświadczenie potwierdzające, że lekarz weterynarii:

a) posiada prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które nie zostało zawieszone ani którego nie został pozbawiony,

b) nie został ukarany przez sąd lekarsko-weterynaryjny oraz nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

3) zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej;

4) inne zaświadczenia, wynikające z przepisów Unii Europejskiej, wymagane przez właściwe organy innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich.

3. Przekazywanie informacji i zawiadamianie, o których mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem systemu IMI.

Art. 2m. [Ostrzeżenie w systemie IMI o zakazie, ograniczeniu, zawieszeniu lub pozbawieniu prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna informuje właściwe organy innych państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, o lekarzu weterynarii, wobec którego sąd albo inny organ orzekł zakaz, ograniczenie, zawieszenie albo pozbawienie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo stwierdził utratę tego prawa, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

1) tożsamość lekarza weterynarii;

2) określenie zawodu, którego dotyczy orzeczenie;

3) wskazanie organu, który wydał orzeczenie;

4) zakres ograniczenia prawa wykonywania zawodu;

5) okres obowiązywania zakazu, zawieszenia albo ograniczenia prawa wykonywania zawodu;

6) informację o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu albo o stwierdzeniu utraty tego prawa.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przekazuje właściwym organom innych państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, informacje o tożsamości osoby, która, ubiegając się o uznanie kwalifikacji zawodowych, posłużyła się fałszywymi dokumentami potwierdzającymi spełnianie wymagań do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądowego wydanego w tej sprawie.

4. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, która przekazała informację, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich zmianach dotyczących zakazu, ograniczenia, zawieszenia, pozbawienia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii lub stwierdzenia utraty tego prawa.

5. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zawiadamia osobę, której dotyczy informacja, o której mowa w ust. 1 lub 3, o jej przekazaniu innym państwom członkowskim w trybie ostrzeżenia w systemie IMI oraz o możliwości złożenia wniosku o jej sprostowanie albo usunięcie.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, okręgowa rada lekarsko-

weterynaryjna:

1) dokonuje sprostowania informacji objętej wnioskiem i zawiadamia wnioskodawcę o sposobie jej sprostowania albo

2) usuwa informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamia o tym wnioskodawcę, albo

3) odmawia sprostowania albo usunięcia z systemu IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia o tym wnioskodawcę.

7. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres, w którym wykonywanie zawodu lekarza weterynarii jest zabronione albo dopuszczone w ograniczonym zakresie. Ostrzeżenie usuwa się z systemu IMI w terminie 3 dni od dnia wykonania albo uchylenia orzeczenia.

Art. 2n. [Dostęp Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych do danych z systemu IMI]

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, na potrzeby prowadzonych przez nią postępowań, oraz okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne mają dostęp do informacji zawartych w systemie IMI.

Art. 3. [Prawo uzyskania tytułu specjalisty]

1. Lekarzowi weterynarii przysługuje prawo uzyskania tytułu specjalisty.

2. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* [1] w porozumieniu z *Ministrem Edukacji Narodowej* [2] i po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii.

Art. 4. [Podstawowe zasady wykonywania zawodu lekarza weterynarii]

Lekarz weterynarii obowiązany jest wykonywać zawód ze szczególną starannością, w oparciu o zasady etyki i deontologii weterynaryjnej.

Art. 5. [Zobowiązanie lekarza weterynarii do odbycia przeszkolenia uzupełniającego]

1. Lekarza weterynarii wykonującego zawód, u którego ujawniono niedostateczne przygotowanie zawodowe, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może zobowiązać do odbycia przeszkolenia uzupełniającego pod rygorem utraty prawa wykonywania zawodu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do lekarza weterynarii, który nie wykonywał zawodu przez okres dłuższy niż pięć lat.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna ustala program i zasady przeszkolenia uzupełniającego.

Art. 6. [Pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu]

1. Lekarz weterynarii wykazujący niezdolność do wykonywania zawodu ze względu na stan zdrowia, stwierdzoną na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej, może być przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną pozbawiony prawa wykonywania zawodu na stałe bądź zawieszony w prawie wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności.

2. W przypadku gdy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, odmawia poddania się badaniu przez komisję lekarską i gdy okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu grozi niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna

może zawiesić lekarza weterynarii w prawie wykonywania zawodu.

3. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 jest poufne.

4. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* [3] w porozumieniu z *Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej* [4] oraz po uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach o pozbawienie lub zawieszenie prawa wykonywania zawodu oraz orzekania o niezdolności do jego wykonywania.

Art. 6a. [Utrata prawa wykonywania zawodu]

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna stwierdza utratę prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii w przypadku:

1) utraty przez lekarza weterynarii obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa państwa członkowskiego, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego;

2) ubezwłasnowolnienia lekarza weterynarii całkowitego lub częściowego;

3) utraty przez lekarza weterynarii praw publicznych;

4) zrzeczenia się przez lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;

5) nieuiszczania składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;

6) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.

Art. 7. [Stosowanie przepisów k.p.a. do uchwał organów samorządu dotyczących prawa wykonywania zawodu; zaskarżanie uchwał do sądu administracyjnego przez ministra]

1. Do uchwał organów samorządu w sprawach przyznawania prawa wykonywania zawodu, pozbawiania prawa bądź zawieszania w prawie wykonywania tego zawodu z powodu niezdolności do jego wykonywania, lub stwierdzania utraty tego prawa stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego odnoszące się do decyzji administracyjnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zaskarżyć prawomocną uchwałę samorządu, podjętą w sprawach, o których mowa w ust. 1, do sądu administracyjnego.

Rozdział 2
Zadania i zasady działania samorządu lekarzy weterynarii

Art. 8. [Status i jednostki samorządu lekarzy weterynarii]

1. Tworzy się samorząd lekarzy weterynarii, zwany dalej "samorządem".

2. Samorząd jest niezależny w wykonywaniu swych zadań i podlega tylko przepisom ustawy.

3. Jednostkami organizacyjnymi samorządu posiadającymi osobowość prawną są: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne.

Art. 9. [Siedziba Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej; obszar działania okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych]

1. Siedzibą Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna działa na obszarze jednego lub więcej województw.

3. Obszar działania poszczególnych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych oraz ich siedziby ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając zasadniczy podział terytorialny państwa.

Art. 10. [Zadania samorządu]

1. Zadaniem samorządu jest w szczególności:

1) sprawowanie pieczy i nadzoru nad należytym i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii;

2) ustanawianie obowiązujących lekarzy weterynarii zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz dbałość o ich przestrzeganie;

3) reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii;

4) integrowanie środowiska lekarsko-weterynaryjnego;

5) zajmowanie stanowiska w sprawach stanu zdrowotności zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i środowiska oraz polityki państwa w tym zakresie;

6) współpraca z towarzystwami naukowymi, szkołami wyższymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi w kraju i za granicą;

7) prowadzenie instytucji samopomocowych i innych form pomocy materialnej dla lekarzy weterynarii i ich rodzin;

8) zarządzanie majątkiem i działalnością gospodarczą izb lekarsko-weterynaryjnych;

9) wykonywanie innych zadań określonych odrębnymi przepisami.

2. Zadania określone w ust. 1 samorząd wykonuje w szczególności przez:

1) przyznawanie, pozbawianie, zawieszanie oraz stwierdzanie utraty prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

2) prowadzenie rejestru członków izby;

2a) prowadzenie ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt;

3) negocjowanie warunków pracy i płac;

4) sprawowanie orzecznictwa w przedmiocie orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

5) współdziałanie w sprawach specjalizacji zawodowej;

6) opiniowanie projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowanie o ich wydanie;

7) opiniowanie i wnioskowanie w sprawach kształcenia lekarzy weterynarii oraz personelu pomocniczego;

8) organizowanie badań dotyczących weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego i wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

9) sprawowanie sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego w zakresie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sądownictwa polubownego;

10) występowanie w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych;

11) współdziałanie z organami administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządami zawodowymi, związkami zawodowymi i organizacjami społecznymi w sprawach profilaktyki i lecznictwa weterynaryjnego, poprawy warunków hodowli i warunków sanitarnych wsi, kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, zwalczania zakaźnych i pasożytniczych chorób zwierzęcych oraz chorób odzwierzęcych;

12) propagowanie zdobyczy nauk weterynaryjnych wśród lekarzy weterynarii oraz udzielanie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych;

13) uczestnictwo w komisjach konkursowych na stanowiska kierownicze oraz opiniowanie kandydatów na inne stanowiska wymagające kwalifikacji lekarza weterynarii.

Art. 11. [Uprawnienia samorządu a uprawnienia związków zawodowych]

Uprawnienia samorządu wymienione w art. 10 ust. 2 pkt 3 i 10 nie naruszają uprawnień związków zawodowych, wynikających z ustawy o związkach zawodowych i Kodeksu pracy.

Art. 12. [Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych; wybory; czynne i bierne prawo wyborcze]

1. Kadencja organów izb lekarsko-weterynaryjnych trwa 4 lata.

2. Tę samą funkcję w organach izb lekarsko-weterynaryjnych można pełnić nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje.

3. Wybory do organów izb lekarsko-weterynaryjnych odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

4. Czynne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy zawieszonych w prawie wykonywania zawodu.

5. Bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb lekarsko-weterynaryjnych, z wyłączeniem lekarzy weterynarii ukaranych karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 2-4.

6. Na członków sądów lekarsko-weterynaryjnych mogą kandydować lekarze weterynarii wykonujący zawód nieprzerwanie co najmniej przez siedem lat.

Art. 13. [Wygaśnięcie mandatu członka organu izby lekarsko-weterynaryjnej]

Mandat członka organu izby lekarsko-weterynaryjnej wygasa wskutek:

1) śmierci;

2) zrzeczenia się mandatu;

3) skreślenia z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej;

4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru;

5) utraty obywatelstwa polskiego;

6) ukarania prawomocnym orzeczeniem sądu lekarsko-weterynaryjnego na kary określone w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3;

7) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Art. 14. [Podejmowanie uchwał przez organy samorządu]

Uchwały organów samorządu podejmowane są zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków danego organu.

Art. 15. [Zaskarżanie uchwał samorządu do Sądu Najwyższego]

1. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* [5] może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej lub Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej pod zarzutem niezgodności z prawem. Sąd Najwyższy utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę bądź ją uchyla.

2. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* [6] może zwrócić się do Krajowego Zjazdu

Lekarzy Weterynarii lub do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być rozpatrzony przez najbliższy Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, a przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną w terminie miesiąca od dnia jego wpływu.

Art. 16. [Pieczęcie urzędowe]

Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna i okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne mają prawo używania pieczęci urzędowej.

Rozdział 3
Prawa i obowiązki członków

Art. 17. [Obowiązek uzyskania wpisu do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

1. Lekarz weterynarii, posiadający prawo wykonywania zawodu, przed podjęciem wykonywania zawodu na terenie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej obowiązany jest uzyskać wpis do rejestru członków tej izby.

1a. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się następujące informacje:

1) numer wpisu;

2) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo lekarza weterynarii;

3) miejsce zamieszkania i adres lekarza weterynarii;

4) numer PESEL, a w stosunku do cudzoziemców numer i datę wydania paszportu, termin ważności i nazwę organu, który wydał paszport;

5) numer i datę wydania dyplomu lekarza weterynarii oraz nazwę szkoły wyższej, która wydała dyplom lekarza weterynarii, i jej siedzibę;

6) nazwę i siedzibę okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, która przyznała lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu, oraz numer i datę uchwały, na mocy której przyznano lekarzowi weterynarii prawo wykonywania zawodu;

7) numer i datę wydania zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

8) numer NIP;

9) miejsce wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

10) adnotacje uzupełniające, dotyczące w szczególności posiadanych kwalifikacji i tytułów zawodowych oraz stopni i tytułów naukowych;

11) informacje o ograniczeniach w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii związanych z:

a) przyznaniem prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na czas określony,

b) orzeczeniem kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii,

c) zawieszeniem w prawie wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6 ust. 1 i 2,

d) tymczasowym zawieszeniem w wykonywaniu czynności zawodowych w przypadkach określonych w art. 47;

12) datę wpisu i podpis osoby dokonującej wpisu.

1b. Lekarz weterynarii przekazuje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej dane objęte rejestrem, o którym mowa w ust. 1, i powiadamia o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 1a pkt 3, 4, 9 i 10, w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany.

2. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się lekarzy weterynarii spełniających łącznie następujące warunki:

1) posiadających prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii;

2) zamierzających wykonywać zawód na obszarze działania izby.

3. Lekarz weterynarii, spełniający warunek określony w ust. 2 pkt 1, lecz niewykonujący zawodu, może być na swój wniosek wpisany do rejestru członków izby.

4. W razie wykonywania zawodu na obszarze działania dwóch lub więcej okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, lekarz weterynarii podlega wpisowi do rejestru członków wybranej przez siebie izby.

Art. 18. [Skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej w przypadku:

1) utraty prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 6a, z zastrzeżeniem ust. 2;

2) pozbawienia prawa wykonywania zawodu z mocy orzeczeń sądów powszechnych i lekarsko-weterynaryjnych;

3) pozbawienia prawa wykonywania zawodu w przypadkach określonych w art. 5 ust. 1 i 2 oraz w art. 6 ust. 1;

4) przeniesienia miejsca wykonywania zawodu na teren innej izby lekarsko-weterynaryjnej;

5) nieuiszczania składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok;

6) śmierci.

1a. Lekarz weterynarii, który utracił prawo wykonywania zawodu z przyczyn, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 6a, oraz lekarz weterynarii, wobec którego orzeczono karę, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 4, mogą ponownie złożyć wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu, jeżeli spełniają przesłanki, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 2a ust. 1, art. 2b ust. 1, art. 2c oraz art. 2g ust. 1, z uwzględnieniem art. 51 ust. 3.

1b. Lekarz weterynarii skreślony z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, podlega na swój wniosek ponownemu wpisowi do rejestru, jeżeli posiada prawo wykonywania zawodu, z uwzględnieniem art. 5 ust. 2.

2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może odmówić skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyny wymienionej w art. 6a pkt 5, jeżeli przeciwko temu lekarzowi toczy się postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej.

Art. 19. [Obowiązki członków samorządu]

Członkowie samorządu obowiązani są:

1) przestrzegać zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz innych przepisów

związanych z wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii, a także uchwał władz i organów samorządu lekarzy weterynarii;

2) regularnie opłacać składkę członkowską.

Art. 20. [Prawa członków samorządu]

Członkowie samorządu mają prawo:

1) wybierać i być wybierani do organów samorządu, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 4 i 5;

2) korzystać z pomocy izb lekarsko-weterynaryjnych w zakresie rozwijania kwalifikacji zawodowych oraz zapewnienia właściwych warunków wykonywania zawodu;

3) korzystać z ochrony i pomocy prawnej organów izb lekarsko-weterynaryjnych;

4) korzystać ze świadczeń instytucji izb lekarsko-weterynaryjnych i działalności samopomocowej.

Art. 21. [Zwolnienie od pracy pracownika pełniącego funkcję w organach samorządu]

1. Na wniosek okręgowej lub Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej pracodawca obowiązany jest zwolnić od pracy pracownika pełniącego określoną funkcję z wyboru w organach izb lub wykonującego czynności na rzecz izb.

2. Izby lekarsko-weterynaryjne określają zasady i tryb zwrotu kosztów podróży oraz innych uzasadnionych wydatków i strat poniesionych przez członków samorządu w związku z wykonywaniem czynności na rzecz izb.

Art. 22. [Wypowiedzenie umowy o pracę lub warunków pracy i płacy lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję w organach samorządu]

1. Pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę lekarzowi weterynarii pełniącemu funkcję z wyboru w organach izb lekarsko-weterynaryjnych, o których mowa w art. 24 pkt 2-5 oraz w art. 34 pkt 2-5, w czasie jej pełnienia, bez uzyskania zgody właściwej rady lekarsko-weterynaryjnej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 40 Kodeksu pracy.

3. Pracodawca nie może wypowiedzieć lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, warunków pracy i płacy na jego niekorzyść, chyba że zachodzą przyczyny określone w art. 43 Kodeksu pracy.

Rozdział 4
Okręgowe izby lekarsko-weterynaryjne

Art. 23. [Członkowie okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

Okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną stanowią lekarze wpisani do rejestru jej członków.

Art. 24. [Organy okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

Organami okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej są:

1) okręgowy zjazd lekarzy weterynarii;

2) okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna;

3) okręgowa komisja rewizyjna;

4) okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny;

5) okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 25. [Najwyższa władza okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

Najwyższą władzą okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej jest okręgowy zjazd lekarzy

weterynarii.

Art. 26. [Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii]

1. Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii odbywa się co roku, a zjazd sprawozdawczo-wyborczy co cztery lata, w terminach ustalanych przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną.
2. W okręgowym zjeździe lekarzy weterynarii uczestniczą delegaci, a w zjeździe sprawozdawczo-wyborczym oprócz delegatów mogą uczestniczyć z głosem doradczym także niebędący delegatami członkowie ustępujących organów izby, o których mowa w art. 24 pkt 2-5.
3. Wybory delegatów na okręgowy zjazd lekarzy weterynarii są przeprowadzane w rejonach wyborczych pokrywających się z powiatami, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku powiatów, w których liczba lekarzy weterynarii przekracza 150, rejony wyborcze ustala Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.
5. Zasady przeprowadzania wyboru delegatów określa regulamin wyborów, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6.
6. W rejonowym zebraniu wyborczym bierze udział co najmniej 1/2 członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej wykonujących zawód na terenie rejonu wyborczego.

Art. 26a. [Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii]

1. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii zwołuje okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna:
   1) z własnej inicjatywy;
   2) na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej;
   3) na wniosek okręgowej komisji rewizyjnej;
   4) na wniosek co najmniej 1/5 członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

2. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii zwołuje się w ciągu miesiąca od dnia wpływu wniosku w sprawie jego zwołania.
3. Nadzwyczajny okręgowy zjazd lekarzy weterynarii obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 27. [Kompetencje okręgowego zjazdu lekarzy weterynarii]

Okręgowy zjazd lekarzy weterynarii w szczególności:
   1) podejmuje uchwały w sprawach objętych zakresem działania izby;
   2) ustala zasady gospodarki finansowej izby oraz uchwala budżet izby;
   3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, okręgowej komisji rewizyjnej, okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego i okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
   4) ustala organizację organów izby i tryb ich działania;
   5) ustala liczbę członków organów izby i zastępców rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
   6) dokonuje wyboru prezesa i członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej, członków okręgowej komisji rewizyjnej, członków okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i jego

zastępców;

7) dokonuje wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii;

8) ustala wysokość składki członkowskiej.

Art. 28. [Prezydium okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej]

1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wybiera spośród swoich członków prezydium. Prezydium stanowią: prezes oraz wybrani przez radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.

2. Prezydium okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej działa w imieniu rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 29. [Kompetencje okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej]

Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna kieruje działalnością izby w okresie pomiędzy okręgowymi zjazdami lekarzy weterynarii, a w szczególności:

1) wykonuje zadania i czynności określone w art. 10, z wyjątkiem ustanawiania zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz sprawowania sądownictwa lekarsko-weterynaryjnego;

2) wykonuje uchwały okręgowego zjazdu lekarzy weterynarii;

3) składa przed okręgowym zjazdem lekarzy weterynarii sprawozdanie z działalności oraz wykonania budżetu;

4) prowadzi bieżące sprawy izby;

5) wykonuje zadania zlecone przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Art. 30. [Prawo do udziału w posiedzeniach okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i jej prezydium]

Przewodniczącemu okręgowej komisji rewizyjnej, przewodniczącemu okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego oraz okręgowemu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej służy prawo do udziału w posiedzeniach okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i jej prezydium.

Art. 31. [Kompetencje okręgowej komisji rewizyjnej]

Okręgowa komisja rewizyjna:

1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą izby;

2) występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 32. [Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny]

Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii oraz sprawuje sądownictwo polubowne.

Art. 33. [Okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej]

Okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej prowadzi postępowanie w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 5
Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Art. 34. [Organy Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjne]

Organami Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej są:

1) Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii;
2) Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna;
3) Krajowa Komisja Rewizyjna;
4) Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny;
5) Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 35. [Najwyższa władza samorządu]
Najwyższą władzą samorządu jest Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii.

Art. 36. [Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii]
1. W Krajowym Zjeździe Lekarzy Weterynarii biorą udział delegaci wybrani przez okręgowe zjazdy lekarzy weterynarii oraz z głosem doradczym - niebędący delegatami - członkowie ustępujących organów Izby.
2. Liczbę delegatów określa Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 6.
3. Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna co 4 lata.
4. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii zwołuje Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna:
1) na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej;
2) z własnej inicjatywy;
3) na wniosek co najmniej 1/5 okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.
5. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii powinien być zwołany w ciągu 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwołanie Zjazdu i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

Art. 37. [Kompetencje Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii]
Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii w szczególności:
1) uchwala zasady etyki i deontologii weterynaryjnej;
2) uchwala program działalności samorządu;
3) rozpatruje i zatwierdza sprawozdania organów Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej;
4) uchwala regulaminy organów Izby;
5) ustala liczbę członków organów Izby i zastępców Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej;
6) wybiera Prezesa oraz członków Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców;
7) ustala zasady określania wysokości i podziału składki członkowskiej.

Art. 38. [Skład Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej]
1. W skład Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wchodzą: Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii i prezesi okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych.
2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wybiera spośród swoich członków Prezydium.

Prezydium stanowią: Prezes oraz wybrani przez Radę wiceprezesi, sekretarz, skarbnik i członkowie.

3. Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej działa w imieniu Rady w sprawach określonych jej uchwałą.

Art. 39. [Kompetencje Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej]

1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna kieruje działalnością samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami Lekarzy Weterynarii, a w szczególności:

1) wykonuje uchwały Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii;

2) czuwa nad prawidłową realizacją zadań samorządu;

3) koordynuje i nadzoruje działalność okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych;

4) reprezentuje zawód lekarza weterynarii;

5) uchwala ramowe regulaminy organizacji i trybu działania organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych;

6) uchwala regulamin wyborów do organów samorządu oraz tryb odwoływania członków tych organów;

7) określa zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu;

8) ustala tryb postępowania w sprawach o niedostateczne przygotowanie zawodowe;

9) uchwala zasady gospodarki finansowej samorządu;

10) wybiera Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, jeżeli ich mandat wygasł w czasie kadencji;

11) rozpatruje odwołania od uchwał okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych;

12) analizuje i opiniuje kierunki rozwoju ochrony zdrowia zwierząt;

13) negocjuje warunki pracy i płac lekarzy weterynarii;

14) uchwala budżet Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz rozpatruje sprawozdania z jego wykonania;

15) ustala minimalną wysokość składki członkowskiej;

16) prowadzi Centralny Rejestr Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej;

17) określa jednolite zasady numerowania zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne, sposób prowadzenia rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, a także przekazywania danych z tego rejestru do Centralnego Rejestru Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna uchyla uchwały okręgowych rad lekarsko-weterynaryjnych sprzeczne z prawem lub uchwałami i regulaminami wydanymi na podstawie ustawy.

3. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może zwrócić się do okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do zakresu działania rady. Uchwała rady powinna być podjęta w ciągu miesiąca od dnia doręczenia uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna może prowadzić działalność wydawniczą.

Art. 40. [Coroczne informacje o działalności samorządu przedstawiane Radzie

Ministrów]
Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przedstawia Radzie Ministrów coroczne informacje o działalności samorządu.

Art. 41. [Prawo udziału w posiedzeniach Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i jej Prezydium]
Przewodniczącemu Krajowej Komisji Rewizyjnej, przewodniczącemu Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego oraz Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej służy prawo udziału w posiedzeniach Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i jej Prezydium.

Art. 42. [Krajowa Komisja Rewizyjna]
Krajowa Komisja Rewizyjna:

1) kontroluje finansową i gospodarczą działalność Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz wykonanie uchwał Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii;
2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych komisji rewizyjnych;
3) zgłasza wniosek w sprawie absolutorium dla Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

Art. 43. [Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny]
Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:

1) rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii;
2) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Art. 44. [Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej]
Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:

1) prowadzi postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii;
2) sprawuje nadzór nad działalnością okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej;
3) składa Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej okresowe informacje o stanie prowadzonych spraw.

Rozdział 6
Odpowiedzialność zawodowa

Art. 45. [Zakres odpowiedzialności zawodowej]
Członkowie samorządu podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej oraz za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii.

Art. 45a. [Obwiniony]
Za obwinionego uważa się lekarza weterynarii, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego właściwy rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu lekarsko-weterynaryjnego wniosek o ukaranie.

Art. 46. [Kary orzekane przez sąd lekarsko-weterynaryjny]
1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może orzekać następujące kary:

1) upomnienie;
2) nagana;
3) zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na okres od trzech miesięcy do trzech lat;
4) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. (uchylony)~~.~~
3. (uchylony)~~.~~

Art. 46a. [Prawomocność i doręczanie orzeczeń Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego]

1. Orzeczenia wydane przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w drugiej instancji, kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej, są prawomocne z chwilą ogłoszenia.
2. Orzeczenie Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego doręcza się podmiotom, o których mowa w art. 46b ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

Art. 46b. [Kasacja do Sądu Najwyższego]

1. Od prawomocnego orzeczenia wydanego przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w drugiej instancji, kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej:
1) osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem lekarza weterynarii i która wniosła skargę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
2) obwinionemu lekarzowi weterynarii,
3) Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej,
4) ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa,
5) Prezesowi Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

- przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art. 46c. [Podstawy kasacji do Sądu Najwyższego]

1. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. ~~555,~~1987 i 2399 oraz z ~~późn~~2019 r. ~~zm~~poz. 150 i 679) lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.
2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 46d. [Wniesienie kasacji do Sądu Najwyższego]

Kasację wnosi się do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.

Art. 46e. [Sporządzenie i elementy kasacji]

1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez podmioty, o których mowa w art. 46b ust. 1 pkt 1-3, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 47. [Tymczasowe zawieszenie w wykonywaniu czynności zawodowych]

1. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w pierwszej instancji karę wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, może być przez ten sąd tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych. Postanowienie o zawieszeniu wydaje sąd lekarsko-weterynaryjny z urzędu lub na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

2. Postanowienie sądu lekarsko-weterynaryjnego o tymczasowym zawieszeniu w wykonywaniu czynności zawodowych jest natychmiast wykonalne.

3. Jeżeli okres tymczasowego zawieszenia trwa dłużej niż trzy miesiące, Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny bada z urzędu zasadność zawieszenia.

Art. 48. [Roszczenie o odszkodowanie w stosunku do izby lekarsko-weterynaryjnej]

1. W razie uniewinnienia lub umorzenia postępowania w drodze *rewizji nadzwyczajnej* [7] lub w wyniku wznowienia postępowania, lekarzowi weterynarii przysługuje roszczenie o odszkodowanie w stosunku do izby lekarsko-weterynaryjnej, której sąd wydał uchylone orzeczenie.

2. Roszczenie wygasa w razie niezłożenia wniosku w terminie rocznym od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

3. W sprawach roszczeń o odszkodowanie orzeka sąd powszechny.

Art. 49. [Publikacja orzeczenia o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania w sprawie z zakresu odpowiedzialności zawodowej]

Na wniosek lekarza weterynarii orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania w sprawie z zakresu odpowiedzialności zawodowej podlega opublikowaniu w organie prasowym samorządu.

Art. 50. [Właściwość okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych oraz Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego]

1. Sprawy odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii rozpatrują okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne i Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.

2. Okręgowe sądy lekarsko-weterynaryjne orzekają we wszystkich sprawach jako pierwsza instancja, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2. W sprawach odpowiedzialności zawodowej członków okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej i okręgowej komisji rewizyjnej orzeka okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny wyznaczony przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.

3. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny:

1) rozpatruje odwołania od orzeczeń okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych;

2) orzeka jako pierwsza instancja w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków: Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców, a także okręgowych sądów lekarsko-weterynaryjnych oraz okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej i ich zastępców;

3) rozpatruje w innym składzie odwołania od orzeczeń wydanych w trybie określonym w pkt 2.

Art. 51. [Następstwa ukarania poszczególnymi karami]

1. Kary nagany, zawieszenia prawa wykonywania zawodu i pozbawienia prawa wykonywania zawodu pociągają za sobą utratę prawa wybieralności do organów izb lekarsko-weterynaryjnych do czasu usunięcia z rejestru ukaranych wzmianki o ukaraniu.
2. Lekarz weterynarii zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać zawodu w żadnej formie.
3. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu powoduje skreślenie z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej bez prawa ubiegania się o ponowne uzyskanie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii przez okres dziesięciu lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu.
4. W razie prawomocnego ukarania karą wymienioną w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4, stosunek pracy lekarza weterynarii wygasa z mocy prawa. Wygaśnięcie to pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art. 52. [Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej a postępowanie karne lub inne postępowanie dyscyplinarne]

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego wszczętego w jednostce organizacyjnej, w której przepisy szczególne przewidują takie postępowanie. Może być jednak ono zawieszone do czasu ukończenia postępowania karnego.

Art. 53. [Wyłączenie ścigania]

1. Postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli zaszła okoliczność, która według Kodeksu postępowania karnego wyłącza ściganie.
2. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej, toczy się ono dalej, jeżeli zażąda tego w terminie dwumiesięcznym od daty zgonu obwinionego jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 54. [Przesłuchanie świadka lub biegłego przez sąd rejonowy]

1. Jeżeli w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej świadek lub biegły nie stawił się na rozprawę bez usprawiedliwienia albo bezpodstawnie odmawia zeznań, sąd lekarsko-weterynaryjny może zwrócić się do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o przesłuchanie jej w charakterze świadka lub biegłego na okoliczności wskazane przez sąd lekarsko-weterynaryjny. O terminie przesłuchania sąd zawiadamia strony, a protokół przesłuchania przesyła sądowi lekarsko-weterynaryjnemu.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli świadek lub biegły nie stawił się bez usprawiedliwienia na wezwanie rzecznika odpowiedzialności zawodowej albo bezpodstawnie odmawia złożenia przed nim zeznań.

Art. 55.

(uchylony).

Art. 56. [Przedawnienie odpowiedzialności zawodowej]

1. Nie można wszczynać postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.
2. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie odpowiedzialności zawodowej następuje nie wcześniej niż przedawnienie karne.
3. Bieg przedawnienia przerywa każda czynność rzecznika odpowiedzialności zawodowej.
4. Karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

Art. 57. [Oskarżyciel w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej]

Oskarżycielem w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej jest właściwy rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

Art. 58. [Prawo do ustanowienia obrońcy]

Lekarz weterynarii, którego dotyczy postępowanie oraz obwiniony lekarz weterynarii może przybrać w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej nie więcej niż dwóch obrońców spośród lekarzy weterynarii, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 58a. [Pełnomocnicy osoby pokrzywdzonej przez lekarza weterynarii]

1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem lekarza weterynarii i która wniosła skargę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej, może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród lekarzy weterynarii, adwokatów lub radców prawnych.
2. W razie śmierci osoby, o której mowa w ust. 1, jej prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej, w tym prawo dostępu do informacji lekarsko-weterynaryjnej oraz dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, może wykonywać małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.
3. W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 2, powinien pouczyć o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.
4. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej może ograniczyć osobie, o której mowa w ust. 1, dostęp do akt sprawy w zakresie przewidzianym w ustawach.

Art. 59. [Niezawisłość członków sądów lekarsko-weterynaryjnych]

Członkowie sądów lekarsko-weterynaryjnych w zakresie orzekania są niezawiśli i podlegają tylko ustawom oraz obowiązującym zasadom etyki i deontologii weterynaryjnej.

Art. 60. [Rejestr ukaranych; usunięcie z rejestru wzmianki o ukaraniu]

1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi rejestr ukaranych.
2. Usunięcie z rejestru wzmianki o ukaraniu następuje z urzędu po upływie:
   1) trzech lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą upomnienia lub nagany,
   2) pięciu lat od odbycia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu,

3) piętnastu lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu,

jeżeli lekarz weterynarii nie zostanie w tym czasie ukarany lub nie zostanie wszczęte przeciw niemu postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej.

3. (uchylony).

Art. 61.

(uchylony).

Art. 62. [Przepisy stosowane do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej w zakresie nieuregulowanym w ustawie]

1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy:

1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego; nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;

2) rozdziałów I-III i art. 53 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2016 2018 r. poz. 1600 i 2077 oraz z 2019 r. poz. 1137 730, 858 i 870).

2. *Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej* [8] w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i w uzgodnieniu z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przepisy dotyczące postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Rozdział 7
Polubowne rozstrzyganie sporów

Art. 63. [Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny jako sąd polubowny]

1. Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny, za pisemną zgodą stron, może rozpatrywać, jako sąd polubowny, spory między lekarzami weterynarii oraz między lekarzami weterynarii a innymi pracownikami instytucji weterynaryjnych, a także między lekarzami weterynarii a innymi osobami lub instytucjami, jeżeli spory te dotyczą wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, sądy lekarsko-weterynaryjne stosują odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

Rozdział 8
Majątek i gospodarka finansowa

Art. 64. [Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych]

1. Majątek izb lekarsko-weterynaryjnych stanowią fundusze oraz ruchomości i nieruchomości, a w szczególności:

1) składki członkowskie;

2) zapisy, darowizny, dotacje;

3) wpływy z działalności gospodarczej;

4) inne wpływy.

2. Majątkiem izb lekarsko-weterynaryjnych zarządzają właściwe rady lekarsko-weterynaryjne.

Art. 65. [Ściągnięcie nieopłaconych składek członkowskich i kosztów postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej]

Nieopłacone w terminie składki członkowskie i koszty postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 9
Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 66. [Wpis z urzędu lekarzy weterynarii do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej]

Lekarze weterynarii, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadali uprawnienie do wykonywania zawodu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów i zawód ten wykonywali, zostają z urzędu wpisani do rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na której obszarze wykonują zawód.

Art. 66a. [Uchwały okręgowych zjazdów lekarzy weterynarii w 1995 r.]

Uchwały okręgowych zjazdów lekarzy weterynarii odbywanych w 1995 r. podejmowane są zwykłą większością głosów członków obecnych na zjeździe.

Art. 67. [Utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych]

Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 68. [Delegacja ustawowa - czynności z zakresu zadań lekarza weterynarii dopuszczalne do wykonywania przez osoby bez tytułu lekarza weterynarii]

1. (utracił moc).

2. Osoby wymienione w ust. 1, które na podstawie dotychczasowych przepisów nabyły uprawnienia do wykonywania czynności weterynaryjnych samodzielnie lub pod nadzorem lekarza weterynarii i do czasu wejścia w życie *ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. poz. 752, z późn. zm.)* [9] prowadziły zarejestrowaną działalność gospodarczą w tej dziedzinie, zachowują dotychczasowe uprawnienia.

Art. 69. [Delegacja ustawowa - oznakowanie, tryb i zasady wystawiania recept przez lekarzy weterynarii]

Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w drodze rozporządzenia, określi oznakowanie, tryb i zasady wystawiania przez lekarzy weterynarii recept na produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które będą stosowane u zwierząt w sytuacji gdy brak jest weterynaryjnego produktu leczniczego dopuszczonego do obrotu, z uwzględnieniem w szczególności grup zwierząt, przypadków oraz warunków, z zachowaniem których mogą być wystawiane recepty, oraz ich wzór

uprawniający do nabycia produktów leczniczych za opłatą, sposób zaopatrywania w druki recept, kontroli ich wystawiania, realizacji i stosowania.

Art. 70. [Powołanie Komitetu Organizacyjnego Izb Lekarsko-Weterynaryjnych]
Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Zrzeszenia Lekarzy i Techników Weterynarii, Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych oraz związków zawodowych zrzeszających lekarzy weterynarii, powoła Komitet Organizacyjny Izb Lekarsko-Weterynaryjnych.

Art. 71. [Zadania Komitetu Organizacyjnego Izb Lekarsko-Weterynaryjnych]
1. Zadaniem Komitetu, o którym mowa w art. 70, jest:

1) opracowanie projektów regulaminów: pierwszego Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii, wyboru delegatów na ten zjazd i wyboru organów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,

2) ustalenie liczby, obszaru i siedzib tymczasowych okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych,

3) zwołanie, zgodnie z przepisami ustawy, zjazdów okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych i Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii do dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu wyboru krajowych organów samorządu lekarzy weterynarii Komitet ma uprawnienia Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.
3. Organy wykonawcze samorządu terytorialnego, na których terenie ustalono siedziby Krajowej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, zapewnią warunki lokalowe i techniczne niezbędne dla działalności izb.

Art. 72.
W ustawie z dnia 28 stycznia 1987 r. o środkach farmaceutycznych, artykułach sanitarnych i aptekach (Dz. U. Nr 3, poz. 19, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 29 w ust. 2 po wyrazach "zakłady lecznicze dla zwierząt" dodaje się wyrazy "i lekarze weterynarii".

Art. 73. [Przepis derogacyjny]
Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc:

1) dekret z dnia 7 grudnia 1945 r. o wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. poz. 337);

2) dekret z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. U. poz. 338);

3) ustawa z dnia 7 kwietnia 1949 r. o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych (Dz. U. poz. 178).

Art. 74. [Wejście w życie]
Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 21, 22, 70 i 71 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

[1] Obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762,

810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[2] Obecnie ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5 pkt 21 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[3] Obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[4] Obecnie ministrem właściwym do spraw zdrowia, na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5 pkt 28 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. 2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[5] Obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[6] Obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[7] Obecnie kasacji na podstawie ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U.2018.1987 i 2399 oraz 2019.150 i 679), która weszła w życie z dniem 1 września 1998 r.

[8] Obecnie minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 17 i art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2018.762, 810, 1090, 1467, 1544, 1560, 1669, 1693, 2227 i 2340 oraz 2019.534), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

[9] Ustawa utraciła moc z dniem 1 maja 2004 r. na podstawie art. 94 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U.2018.1967), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r